

Rușii participă la piesa de teatru numită "alegeri" și care îl va repune pe Putin în fotoliul de președinte la Kremlin

Circa 110 milioane de alegători ruși sunt chemați să desemneze 450 de deputați ai Camerei inferioare a Parlamentului (Duma), în cadrul unui scrutin cu rezultate cunoscute dinainte și care îl vor aduce pe Vladimir Putin, înapoi la Kremlin, transmite Romanian Global News.

Potrivit ultimului sondaj al institutului independent Levada, partidul lui Vladimir Putin, a cărui listă este condusă de președintele Dmitri Medvedev, era creditat cu 56 la sută din intențiile de vot în noiembrie, după ce a pierdut 12 puncte într-o lună.

În fața acestei situații, autoritățile au încercat să mobilizeze alegătorii prin toate mijloacele, exercitând presiuni asupra administrației și salariaților, potrivit opoziției și mai multor organizații neguvernamentale.

Asociația „Promo-LEX” din Chisinau este profund dezamăgită de decizia Ambasadei Federației Ruse din Republica Moldova, privind deschiderea unilaterală a 25 de secții de votare pe teritoriul Republicii Moldova, contrar normelor dreptului internațional și voinței autorităților constituționale, scrie jurnal.md, preluat de Romanian Global News.

Totodată, Asociația „Promo-LEX” este îngrijorată de faptul că marea majoritate a acestor secții (24) vor fi deschise într-un teritoriu necontrolat de organele constituționale, în regiunea transnistreană, fiind astfel încă odată compromis Statutul

Federației Ruse de mediator, pacificator sau negociator în cadrul formatului de rezolvare a problemei transnistrene.

„Atragem atenția asupra faptului că dreptul cetățenilor Federației Ruse de a-și exercita votul este recunoscut de legislația Federației Ruse, iar autoritățile acesteia trebuie să depună eforturi maxime pentru a asigura realizarea acestui drept. Mai mult ca atât, suntem siguri că desfășurarea alegerilor într-un teritoriu necontrolat de autorități legitime și constituționale, în care lipsesc elementele de bază pentru recunoașterea și validarea rezultatelor, ar putea compromite rezultatele parțial sau total ale alegerilor din Rusia”, se spune într-un comunicat oficial al „Promo-Lex”.

„Promo-LEX” atrage atenția autorităților Federației Ruse, cetățenilor Federației Ruse cu domiciliul în Republica Moldova și tuturor celor interesați că, potrivit legislației federale ruse, Ambasada urma să deschidă secțiile de votare cu 50 zile înainte de ziua alegerilor. Ambasada Federației Ruse a avut posibilitatea de a utiliza metoda legală utilizată în Federația Rusă de exercitare înainte de ziua alegerilor a dreptului de vot, începând cu 15 zile înainte de ziua alegerilor.

În acest fel, Ambasada avea posibilitatea legală de a extinde de la 12 ore termenul de exercitare a dreptului de vot la 15 zile, în special prin utilizarea metodei de expediere a urnei mobile în localitățile aflate sub control constituțional.

Astfel, ar fi fost respectate acordurile bilaterale moldo-ruse, principiile și normele dreptului internațional, suveranitatea și integritatea R. Moldova, precum și drepturile omului. De remarcat că pe teritoriul aflat sub controlul organelor constituționale ale Republicii Moldova (în orașele Comrat și Bălți), Ambasada Federației Ruse a utilizat anume această metodă și numai pentru termenul de 12 ore.

Sursa: Rgnpress.ro

Violența în familie, un fenomen tot mai întâlnit în R. Moldova

Acum patru ani, Republica Moldova a reglementat violența în familie, adoptând Legea nr.45-XVI cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie. Cu toate acestea, experții în domeniul drepturilor omului susțin că, deși această lege există, totuși multe persoane sunt victime în familiile lor, iar organele de urmărire penală tergiversează soluționarea acestor cazuri.

Căsătoria Mariei din raionul Ungheni a durat 16 ani. În toți acești ani, femeia ar fi fost bătută de soț. Mai mult, ea afirmă că bărbatul își manifesta agresivitatea și asupra celor trei copii. „Nici eu și nici copiii nu mai suportam atâta umilință. Anul trecut m-am mutat cu traiul la părinții mei”, afirmă Maria. Ea povestește că ultima dată când a fost supusă violenței de către soț a fost în luna octombrie anul trecut. „Noi plecasem la părinții mei și am decis să mă duc acasă să iau haine mai groase, căci era frig afară. Mai întâi m-am adresat polițistului de sector ca să mă ajute să pătrund în casă, însă acesta mi-a răspuns să mă duc liniștită și dacă vor fi probleme să îl anunț. Nu am apucat să-l mai sun pe omul legii. Când strângeam hainele copiilor, soțul s-a năpustit asupra mea, strângându-mă cu o mână de gât, iar cu cealaltă mă lovea. Simțeam că îmi pierd cunoștința, dar ca să scap cu zile, l-am mușcat de mână. Sora mea a chemat ambulanța și am fost transportată la spital, unde am stat zece zile”, relatează femeia. Ea spune că de un an bate drumul prin instanța de judecată, fiindcă organele de drept i-au deschis dosar penal pe numele ei, căci i-ar fi cauzat soțului vătămare

corporală medie. „Eu am fost la un pas de moarte și tot eu sunt cea cu dosar penal”, conchide nedumerită femeia. La rândul său, Ion, fostul soț al acesteia, fiindcă acum sunt divorțați, argumentează că nu și-a bătut soția niciodată. El mai spune că ea era agresivă, acesta fiind amenințat cu moartea.

Vasile: „0 palmă dată unui copil nu înseamnă bătaie”

Inga din raionul Anenii Noi povestește că în 19 ani de căsătorie ar fi fost bătută de soțul ei ori de câte ori acesta era în stare de ebrietate. Femeia spune că scandalurile apăreau pe motiv că ambii erau de confesii religioase diferite. „Cel mai grav a fost la mijlocul lunii martie a.c., când soțul a bătut-o cu bestialitate pe fiica noastră de 16 ani. Copila participa în acea seară la un concurs de frumusețe ce se desfășura în liceul din sat. El era în stare de ebrietate, nu a găsit-o acasă. A plecat după ea la școală. Pe drum a bătut-o cu pumnii și picioarele, târând-o prin cimitir de păr, amenințând-o că acolo îi va săpa groapa”, povestește femeia. Inga spune că și-a denunțat soțul la poliție, însă acesta, ca să se răzbune, a bătut-o și pe dânsa. Pe numele bărbatului a fost întocmit dosar penal pentru aplicarea violenței în familie, în prezent cauza penală aflându-se la examinare în Judecătoria Anenii Noi. „M-am temut pentru copiii mei, așa că am solicitat procurorului ordonanță de protecție, document ce îl obligă pe bănuیت să nu se apropie de noi de la o distanță mare”, spune femeia. Vasile, soțul care este bănuیت de aplicare a violenței în familie, recunoaște că și-a bătut fiica, însă susține că nu a maltratat-o în halul cum relata mama ei. „0 palmă dată unui copil nu înseamnă bătaie. Iar pe soție nu am lovit-o niciodată. O amenințam, o înjuram, dar nu am bătut-o. Eu am peste o sută de kg., dacă îi dădeam o palmă, o pierdeam”, susține bărbatul.

Ambele femei, Maria și Inga, sunt nemulțumite de măsurile întreprinse de oamenii legii, care sunt obligate să apere victimele violenței în familie. „Polițistul de sector a tratat

cu indiferență solicitarea mea de a-mi acorda ajutor atunci când am plecat după haine. A venit doar după ce am fost bătută”, spune Maria. Polițistul din localitate declară însă că nu-și aduce aminte în amănunte despre situația de atunci, însă susține că ori de câte ori cetățenii din sat îi cer ajutorul, el acționează conform legii. Inga însă este nemulțămă de tergiversarea urmăririi penale a soțului. „La 6 ianuarie anul viitor expiră ordonanța de protecție, îmi e frică că după aceasta mă va căuta și voi fi maltratată din nou. Sper că la următoarea ședință de judecată va fi o decizie finală, iar agresorul va fi pedepsit”, remarcă femeia. Specificăm că dacă va fi găsit vinovat de violență în familie, bărbatul riscă o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 5 ani. Angelina Zaporojan-Pârgari, director de program la Centrul pentru Drepturile Femeii, afirmă în cadrul Conferinței Internațională „Egalitatea de Gen pentru o Societate Durabilă”, desfășurată la 20 noiembrie curent, că, deși R. Moldova are prevederi legislative care interzic violența în bază de gen, femeile mai sunt supuse relelor tratamente în cadrul familiei. „Avem legi bune în acest sens, însă aplicarea lor în practică lasă de dorit din cauza tergiversării urmăririi penale a agresorului sau a neexecutării ordonanțelor de protecție”, specifică directorul de program din cadrul Centrului pentru Drepturile Femeii.

Victimele violenței domestice trebuie să se adreseze după ajutor mai multor organe

Lilia Potâng, jurista Asociației „Promo-LEX”, susține că instanțele de judecată refuză, deseori, să emită ordonanțe de protecție pentru victimele violenței domestice, declarațiile acestora fiind neglijate, considerându-se că de fapt ele caută să obțină un avantaj material. „Sunt frecvente cazurile când poliția și procuratura refuzau intentarea dosarelor penale în privința agresorilor, preferând să-l atragă la răspundere contravențională, cu toate că violența în familie reprezintă o

infracțiune în baza Codului Penal”, explică jurista. Doamna Potâng mai menționează că atunci când pe numele victimei este emisă o ordonanță de protecție, unii polițiști de sector și asistenți sociali neglijează executarea acesteia. Pentru ca aceste cazuri să fie soluționate fără tergiversări, Lilia Potâng le recomandă victimelor violenței în familie să se adreseze după ajutor mai multor organe cum ar fi: secțiilor de asistență socială și de protecție a familiei; direcțiilor generale de învățământ, tineret și sport; organelor ocrotirii sănătății; organele afacerilor interne; comisiilor pentru probleme sociale de pe lângă autoritățile administrației publice locale; centrelor și serviciilor de reabilitare a victimelor și agresorilor sau altor organizații cu activități specializate în domeniu. „Ele se mai pot adresa în instanța de judecată cu o cerere de eliberare a ordonanței de protecție a victimelor violenței în familie și pot depune o plângere la procuratură privind atragerea la răspundere penală a agresorului”, conchide Lilia Potâng. Potrivit raportului „Rele tratamente pe motiv de discriminare în Moldova”, elaborat de Asociația „Promo-LEX”, 90 la sută dintre victimele violenței domestice sunt femei.

Notă: numele presupuselor victime și a bănușilor au fost schimbate pentru a nu prejudicia mersul anchetei, deoarece în ambele cazuri relatate nu au fost pronunțate decizii de judecată definitive.

La nivel global, între 25 noiembrie – Ziua Internațională împotriva Violenței asupra Femeilor și 10 decembrie – Ziua Internațională a Drepturilor Omului, se desfășoară campania „16 Zile de Activism împotriva Violenței asupra Femeii”.

sursa: odn.info.md

„Toate le-am suferit le-am răbdat. Mi-a fost rușine de lume...”

Organizații cum este „Casa Mărioarei”, care adăpostesc și ajută femei bătute sistematic de soți, spun că fenomenul este foarte răspândit, dar greu de combătut. Una din cauzele principale: de frică și de rușine aceste femei nu spun altora ce li se întâmplă, nu se plâng autorităților. Dar astăzi, două femei bătute acasă au apărut la un club de presă, în fața jurnaliștilor. Nu pentru că n-ar pune preț pe viața privată, ci pentru că, povestindu-și tragedia, speră să provoace societate la acțiune și să ușureze soarta altor femei. Relatează Alla Ceapai:

Natalia a fost bătută nu o dată de soțul ei, care muncea ocazional și practic nu aducea bani în familie. Iar amarul sărăciei în care trăia și-l îndulcea lovind în nevastă. Dorindu-și să păstreze familia, Natalia răbda agresiunile. Însă paharul răbdării s-a revărsat când soțul și-a bătut fiica, amenințând-o cu moartea.

La îndemnul unei prietene, căreia i s-a plâns, Natalia a apelat la ajutorul juriștilor de la organizația Promo-Lex.

„Aș vrea să încurajez femeile care tot au violență în familie să nu țineți în voi, să căutați ajutor, fiindcă ajutorul este. Să vă informați, să citiți, mai ales că acum avem calculatoare și putem orice informație să o primim și este o salvare. Da, noi toți credem – că și eu până în ultimul moment am crezut că se vor schimba lucrurile -, dar soțul meu a împlinit deja 40 de ani și cu părere de rău nu s-a schimbat situația la noi în familie. soțul meu a fost de mai multe ori închis, dar noi am sperat, până în ultimul moment noi am sperat că el se va schimba.”

Cu ajutorul juristei de la Promo Lex, Lilia Potâng, cele două victime, Natalia și fiica ei, au obținut în instanță o ordonanță de protecție, prin care soțului i s-a interzis timp de trei luni să stea cu ele în casă. După ce a pătruns cu forța în domiciliu, bărbatul s-a ales cu un dosar penal. Acum trei zile judecătorul care a investigat cazul l-a condamnat pentru trei ani de închisoare.

Nu întotdeauna însă dreptatea e de partea victimelor violenței. Cel puțin așa arată cazul unei alte femei agresată de soț. Povestind prin ce chinuri a trecut femeia nu și-a putut reține lacrimile:

„Toate le-am suferit le-am răbdat. Mi-a fost rușine de lume să se gândească ce familie avem, cum trăim. Am vrut să arătăm că totul e bine.”

După 10 ani de umilință și violență din partea soțului, femeia a divorțat. Revenind în casa lor comună pentru a-și lua hainele, victima a fost din nou agresată de bărbat:

„De la spate m-a trântit la podea și a început să mă lovească în față. La un moment dat mi-am pierdut cunoștința.”

Internată în spital cu vânătăi și leziuni multiple, femeia a fost înștiințată de polițistul de sector că este cercetată penal. Și asta pentru că soțul ei ar fi adus dovezi că de fapt el a fost cel agresat de femeie. Lilia Potâng, jurista de la Promo-Lex spune că merge din instanță în instanță încercând să-i facă dreptate pătimăsei. Însă deocamdată, femeia agresată rămâne sub cercetare penală, iar agresorului i s-a aplicat o amendă de doar 500 de lei.

Președinta organizației „La Strada”, Daniela Misail Nichitin, spune că de multe ori agresorii reușesc să scape basma curată fiind ajutați chiar de autoritățile care trebuie să prevină violența în familie:

„Relațiile de rudenie, prietenie, cumetri pe care le au în unele cazuri agresorul cu polițistul. Polițistul uneori chiar

și procurorul, am avut cazuri, instruieste agresorul cum trebuie să se comporte și ce acțiuni să întreprindă, unde trebuie să se adreseze , ce certificate să obțină pentru a arăta că de fapt nu femeia care suferă este victimă, dar a o pune pe ea în poziție de agresor.”

În scandalurile casnice, argumentând că soții „azi se bat, mâine se împacă”. Femeile nu sunt ajutate chiar și atunci când se plâng la primar sau la asistentul social:

Daniela Misail Nichitin spune că de foarte multe ori polițistul refuză să intervină în scandalurile casnice, argumentând că soții „azi se bat, mâine se împacă”. Femeile nu sunt ajutate chiar și atunci când se plâng la primar sau la asistentul social:

„Intervenția lor se termină de multe ori cu discuția cu agresorul, dar din păcate impactul este unul negativ. Agresorul revine în familie și el este și mai violent, el încearcă să se răzbune și mai mult.”

Din neîncrederea că cineva le poate ajuta, dar de cele mai multe ori de rușine sau de frică multe dintre femei preferă să nu divulge că sunt bătute. Tăcerea poate avea consecințe fatale, atenționează apărătorilor victimelor violenței, care le îndeamnă să nu ezite să ceară ajutor.

sursa: europalibera.org

Soluția lui Șevciuk pentru problema școlilor cu predare

În limba română din regiunea transnistreană

Declarațiile directorilor liceelor cu predare în limba română din regiunea transnistreană apărute în presa de la Chișinău îi enervează, se pare, pe liderii de la Tiraspol.

Referindu-se la un interviu oferit de Eleonora Cercavschi, directoarea Liceului "Ștefan cel Mare" din Grigoriopol pentru Ziarul de Gardă, Nina Ștanski, șeful departamentului de externe de la Tiraspol a afirmat că este unul plin de frustrări. "Interviul acesta este pătruns de frustrări și porniri împotriva a tot ce este transnistrean și rusesc", a comentat Ștanski pe pagina sa de Facebook.

Șevciuk: Subiectul școlilor este unul politizat

În discuție s-a implicat și liderul de la Tiraspol, Evgheni Șevciuk. "Școlile nu sunt guvernamentale și nici municipale, cu toate acestea plățile comunale se efectuează la un preț mai jos de sinecost. Dar trebuie să fie făcută procedura de înregistrare a școlilor pentru ca aceste școli să nu devină un focar al extremismului (exemplu – cazul profesorului de la Bălți)", a menționat Șevciuk.

Mai mult de atât, liderul transnistrean le-a recomandat activiștilor din cercurile de la Chișinău să asigure condiții decente în aceste școli. "Cert este că o serie din aceste școli au fost finanțate prin intermediul granturilor internaționale, însă mulți au pretenția că noi facem acolo tot ce vrem și că suntem obligați să oferim spațiu și condiții asemănătoare cu celelalte școli din Transnistria. E o abordare destul de ciudată. Respectând opinia partenerilor noștri, am dori să fie înțeles faptul că avem propria opinie. În Transnistria școlile cu studiere în grafia chirilică funcționează liber, în conformitate cu legea", a mai spus Șevciuk.

Totodată, acesta consideră că problema școlilor cu predare în limba română a fost intens politizată. "Subiectul a fost politizat intenționat, iar acum se crează impresia că această temă mai este abordată doar de dragul discuțiilor, ignorându-se problemele importante", a adăugat Șevciuk

"Nu putem să licențiem școlile la Tiraspol pentru că așa zisele autorități sunt nerecunoscute și ilegale"

Contactată de Moldova.ORG pentru a comenta declarațiile lui Evgheni Șevciuk, Eleonora Cercavschi a explicat de ce cele opt instituții cu predare în limba română nu trebuie să fie înregistrate în cadrul administrației de la Tiraspol. „Nu putem să licențiem școlile la Tiraspol pentru că așa zisele autorități sunt nerecunoscute și ilegale. Eu i-aș sugera lui Șevciuk să „licențieze” el mai întâi „statul”, apoi să ne sugereze nouă să facem acest lucru. La Ministerul Educației ne-au zis că OSCE a sugerat să facem același lucru, adică să înregistrăm oficial școlile acolo. E un pas greșit. Se crează impresia că OSCE este avocatul administrației separatiste”, a declarat Eleonora Cercavschi.

Pe de altă parte, Ion Manole, președintele Asociației Promo-LEX susține că liderul transnistrean trebuie să soluționeze problemele existente altfel decât prin discuții pe rețelele de socializare. „Domnul Șevciuk, în calitatea sa de conducător al administrației regionale ar trebui să discute problema direct cu directorii, colectivele de profesori, elevi sau părinți ale acestor instituții. Așa ar fi mai corect, deoarece ei locuiesc în acest teritoriu, achită taxe, impozite etc. Respectiv, acești oameni au niște drepturi elementare și fundamentale”. Iar dacă vorbim de drepturi, vrea Șevciuk sau nu, îi place sau nu, există o decizie a CEDO votată de 16 judecători, care stabilește foarte clar că drepturile celor 170 de persoane au fost încălcate grav. O astfel de decizie nu mai poate fi comentată. Urmează să fie respectată de toată lumea, inclusiv de administrația de la Tiraspol”, a comentat Ion Manole pentru Moldova.ORG.

sursa: moldova.org

Organizația Promo-LEX va examina situația privind refuzul CCA de a oferi licență de emisie pentru MOLDNEWS TV

Organizația Promo-Lex va examina situația privind refuzul Consiliului Coordonator al Audiovizualului de a oferi licență de emisie prin cablu pentru MOLDNEWS TV.

Potrivit organizației, situația cu privire la eliberarea licenței pentru MOLDNEWS TV va fi examinată de către experți, cu includerea ulterioară în raportul privind situația cu privire la respectarea drepturilor omului în RM în 2012.

Amintim, Consiliul Coordonator al Audiovizualului a refuzat eliberarea licenței de emisie prin cablu pentru MOLDNEWS TV, fiind invocate motive neargumentate, cum ar fi lipsa emisiunilor culturale.

sursa: www.moldnews.md

Incearca disperat sa-si demonstreze nevinovatia! Cum a ajuns un elev din Tiraspol sa fie considerat TERORIST

Vorbeste limba romana si scrie in grafia latina si din cauza asta este considerat un terorist. Cel putin asta crede Alexandru Bejan – elev din clasa a 12-a la liceul Lucian Blaga din Tiraspol. Deja de mai bine de un an tanarul umbla prin instante pentru a le demonstra asa-ziselor autoritati din regiunea transnitreana ca nu este vinovat. Acum cateva zile el a fost externat de la Psihiatrie unde a ajuns din cauza presiunilor si amenintarilor.

Pe 31 martie anul trecut o angajata a unui oficiu postal din Tiraspol a gasit o scrisoare in care autorul cerea sa i se restituie 2300 de dolari sustrasi de militieni, in caz contrar va arunca in aer gradinitile din oras. Drept urmare, KGB-ul de la Tiraspol a deschis dosarul „Teroristul” in cadrul caruia mai multi minori cu antecedente au fost pusi sa transcrie textul de amentintare. Asa a ajuns Alexandru Bejan sa fie considerat terorist.

Alexandru era la evidenta militiei, dupa ce in 2009 a fost cercetat pentru huliganism, desi fusese martor la o incaierare. Desi spune ca nu este vinovat, la KGB s-a simtit nevoit sa recunoasca altceva.

Nu am reusit sa obtinem o reactie de la KGB-ul din Tiraspol, insa intr-un comunicat publicat pe site-ul institutiei se spune ca vinovatia lui Alexandru a fost demonstrata de o expertiza grafologica. In plus, el singur si-ar fi recunoscut vina.

Dosarul penal este examinat de judecatoria de la Tiraspol. Pana acum au avut loc mai multe sedinte, iar Alexandru are interdictia de a parasi orasul. Daca va fi gasit vinovat,

baiatul risca trei ani de detentie. Dupa ce rudele tanarului au solicitat o alta expertiza grafologica la Odesa, dar si cu un nou avocat, elevul spera sa-si demonstreze nevinovatia.

Potrivit juristilor de la „Promo Lex”, lui Alexandru i-au fost incalcate mai multe drepturi, printre care cel la un proces echitabil. Deocamdata elevul nu stie daca se va adresa la CEDO. Acum tanarul vrea sa scape de invinuire si sa treaca cu bine de bacalaureat.

sursa: m.protv.md

Polițistul Alexandru Ursu a fost repus în libertate

Polițistul Alexandru Ursu, deținut timp de 3 ani la Tiraspol, a fost eliberat printr-un decret de grațiere al liderului transnistrean, Evghenii Șevciuk. Potrivit Asociației Promo-LEX, acesta se află la domiciliul său din satul Hagimus, raionul Căușeni, transmite Info-Prim Neo.

Alexandru Ursu, ofițer operativ de sector al postului de poliție Hagimus al Comisariatului de poliție Căușeni, a fost acuzat de „fals în documente, utilizarea documentelor falsificate și escrocherie” la procurarea unui apartament din Bender.

Promo-Lex menționează că procesul împotriva sa a fost unul formal și improvizat și ca urmare, la 19 mai 2010, Alexandru Ursu a fost condamnat la 15 ani închisoare. La 11 aprilie 2011, Asociația Promo-LEX a sesizat Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Alexandru Ursu a stat închis 3 ani și 4 luni, în închisoarea nr.1 din Hlinaia, raionul Grigoriopol.

Promo-LEX menționează că în penitenciarele din regiunea de est a Republicii Moldova actualmente se dețin ilegal circa 2800 de persoane. Unii dintre ei au sesizat CEDO pentru a-și apăra drepturile sale.

Decretul de eliberare a fost semnat la 4 noiembrie curent.

Sursa: [INFO-PRIM-NEO](#)

Ion Manole, avocatul care a invins Rusia la CEDO: “Trebuie cineva sa-i apere si pe acei oameni care au nevoie, dar nu au bani. Daca nu noi, atunci cine?”

Federatia Rusa va trebui sa plateasca despagubiri de peste un milion de euro acelor familii din Transnistria al caror drept de a invata in alfabetul latin este incalcat de administratia separatista de la Tiraspol. Ion Manole explica, intr-un interviu pentru HotNews.ro, cine isi asuma cele mai mari riscuri in Transnistria: avocatul implicat intr-un proces impotriva Rusiei, parintii care nu renunta la alfabetul latin sau copiii lor care, pentru a merge la scoala, trec zilnic prin punctele de control ale separatistilor si armatei ruse.

In procesul intentat Rusiei si castigat pe 19 octombrie la Curtea Europeana a Drepturilor Omului, familiile copiilor de peste Nistru au fost reprezentate de doi avocati ai Asociatiei

Promo-Lex din Chisinau: Ion Manole si Alexandru Postica.

Ion Manole: In 2004 au fost tentative de a inchide cele 8 scoli din regiune. A fost atacat liceul din Tiraspol unde s-au inregistrat distrugerii, manualele au fost aruncate la gunoi. Scolile au fost inconjurate de catre militia transnistreana. Cei de la orfelinatul din Tighina au reusit sa patrunda inapoi in institutie si s-au blocat inaintea. Anuntand deja OSCE-ul si opinia publica, cei de la Tiraspol nu au mai indraznit sa-i evacueze cu forta, mai ales ca usile erau inchise pe dinauntru. Si i-au lasat fara apa, fara mancare, le-au deconectat energia electrica. Autoritatile Republicii Moldova nu au putut interveni. Chiar daca aveam acolo politia constitutională, ei nu au fost in stare sa intervina pentru ca exista riscul escaladării unui conflict. Exista imagini, inregistrari video cu ce s-a intamplat acolo..

V.M.: Cine filma?

Ion Manole: Inclusiv presa de la Chisinau a fost acolo.

V.M.: Cum de au putut sa intre in Transnistria? Ca imaginea despre regiune este ca acolo nu intra usor presa..

Ion Manole: Cei care au vrut intotdeauna au reusit sa intre. Unii au filmat pe ascuns, altii cu ajutorul OSCE-ului, altii cu ajutorul politiei constitutionale. Dar cine vrea reuseste. Cine nu se plange.

V.M.: Cate scoli au fost atacate?

Ion Manole: Sa explic putin istoria. Din 1989, limba romana cu grafie latina a devenit oficiala pe teritoriul Republicii Sovietice Moldovenesti de atunci. Inclusiv in Transnistria limba romana a intrat in scoli. Intre 1989 – 1992, toate scolile din regiunea transnistreana invatau dupa manualele autoritatilor de la Chisinau cu grafie latina. Dupa razboiul din 1992, administratia de la Tiraspol a cerut ca scolile sa treaca inapoi la grafia latina. Atunci au existat mai multi parinti care au cerut sa ramana sub controlul Ministerului Educatiei de la Chisinau. Si atunci au inceput problemele

pentru cei care incercau sa lupte pentru acel drept. Pana la urma au rezistat doar 8 scoli care si astazi sunt in subordinea ministerului de la Chisinau, care le finanteaza.

V.M.: De unde primesc si manualele...?

Ion Manole: Da, de la Chisinau.

V.M.: Si le pot primi fara probleme?

Ion Manole: Din nou va spun: atunci cand se doreste, se reuseste. Uneori oficial, alteori neoficial.

V.M.: Adica se strecoara prin posturile de control transnistrene?

Ion Manole: Evident. Si calculatoare si manuale.

V.M.: De ce administratia transnistreana este impotriva alfabetului latin?

Ion Manole: Scopul lor a fost sa continue modelul Uniunii Sovietice si au insistat pe faptul ca in regiunea transnistreana populatia este diferita de cea din dreapta Nistrului. Ei aveau nevoie sa mentina ideea ca suntem diferiti.

V.M.: Si dupa atacurile asupra scolilor, cate plangeri au fost?

Ion Manole: In acel moment, administratiile liceelor au primit practic plangeri din partea tuturor parintilor si profesorilor. In acel moment, toti erau foarte uniti. Intelegeau ca, daca se plang doar in fata camerelor si nu intreprind ceva din punct de vedere juridic, problema nu se va rezolva niciodata.

V.M.: Cat de des se inregistreaza atacuri asupra scolilor?

Ion Manole: Atacuri se inregistreaza des. Nu doar tentative de a inchide scolile dar si persecutarea parintilor. Parintii lucreaza in acel teritoriu, obtin salarii, au anumite functii acolo. Ei sunt foarte santajabili de catre administratia locala. Au fost cazuri in care oamenii au fost concediati de la serviciu. Ramanand pe drumuri devii foarte sarac si

dependent si asta e o metoda foarte eficienta de presiune. In vara lui 2004 au fost atacate scolile din Bender, Tighina, Rabnita si Tiraspol. Scoala de la Grigoriopol era deja evacuata din 2002.

V.M.: Si in prezent care este situatia in aceste scoli?

Ion Manole: Cele 3 scoli pe care le-am reprezentat au trei probleme diferite. Pana in 2004, guvernul de la Chisinau a oferit 1 milion de dolari liceului Evrika din orasul Rabnita pentru a-si cladi o scoala noua. In 2004, administratia transnistreana le-a luat cladirea noua, care sta si astazi goala. Guvernul de la Chisinau le-a inchiriat o fosta gradinita de copii de la Uzina Metalurgica. Dar in aceasta gradinita nu sunt conditii: nu au sali de sport, nu au lumina necesara, nu au laboratoare. Si de opt ani de zile administratia locala refuza sa discute subiectul.

Liceul Teoretic Stefan cel Mare din orasul Grigoriopol a fost evacuat din 2002. Copiii zilnic parcurg 35 de kilometri prin punctele de control. In perioada 2002-2004, persoanele care verificau copiii intrau in autobuze inarmati, injurau, umileau copiii si profesorii. Era o situatie foarte tensionata. Iarna ei sunt nevoiti sa circule noapte si acum pentru ca termina orele la 7 seara si parintii isi fac griji enorme pentru viata si securitatea acestor copii.

Liceul Alexandru cel Bun din Tighina are probleme cu sediile. Sediul lor a fost preluat si ei sunt acum impartiti in trei edificii aflate in diferite colturi ale orasului.

V.M.: Dumneavoastra nu aveti nicio problema sa calatoriti in Transnistria?

Ion Manole: Nu. N-am intalnit obstacole din punctul asta de vedere.

V.M.: Administratia de acolo nu stie ca sunteti avocatul care se ocupa de aceste cazuri?

Ion Manole: Stiu.

V.M.: Si cum va explicati acest comportament al lor?

Ion Manole: Ei isi doresc foarte mult sa arate in ochii opiniei publice si a diplomatilor ca sunt un stat civilizatat care respecta drepturile omului. In realitate nu este asa. Ei au nevoie de aceasta imagine pozitiva pentru a induce in eroare si a putea insista cu obtinerea independentei.

V.M.: E potrivit sa folosim termenul ca sunteti tolerat acolo?

Ion Manole: Cred ca da. Evident ca dupa pronuntarea deciziei CEDO cred ca nu vom mai merge atat de des acolo.

V.M.: Va e frica cand mergeti acolo?

Ion Manole: Nu. De ce sa-mi fie frica? Nu incalc absolut nimic... Pe parcursul a 8 ani, de cand lucrez acolo, nici macar o data nu am primit o amenda pentru incalcarea regulilor de circulatie rutiera.

V.M.: Dar parintii mai risca ceva acum?

Ion Manole: Parintii stiu deja ca acesta e un subiect foarte sensibil. Cunoastem faptul ca UE a aplicat si unele interdictii de calatorie pentru liderii de acolo in principal din cauza situatiei scolilor. Acum, parintii nu risca public nimic. In prezent nu a venit nimeni cu plangeri.

V.M.: Au fost 170 de plangeri completate de familii si inaintate directorilor scolilor?

Ion Manole: Directorii au alcatuit lista persoanelor care doresc sa depuna plangere impotriva Federatiei Ruse si Republicii Moldova. Dar doritori au fost mai multi. Noi am redus lista doar la parinti si elevi.

V.M.: De ce plangerea a fost si impotriva Republicii Moldova?

Ion Manole: Pentru ca este teritoriul Republicii Moldova, ei sunt cetateni moldoveni, iar Republica Moldova are obligatia de a-i proteja pe acesti oameni de abuzurile indreptate impotriva lor. Decizia CEDO a constatat ca Republica Moldova, in cazul acestor scoli, si-a facut datoria. Decizia a fost doar impotriva Federatiei Ruse.

V.M.: De ce au fost depuse plangeri impotriva Federatiei Ruse?

Ion Manole: Am folosit precedentul Ilascu in care Federatia Rusa a fost recunoscuta responsabila pentru situatia din stanga Nistrului tocmai pentru ca ea detine controlul asupra evenimentelor in regiunea transnistreana. Principalul nostru argument a fost ca Federatia Rusa ofera suport militar, economic, politic, social, diplomatic administratiei separatiste, dar in cazurile de incalcare a drepturilor omului ea are un comportament total diferit. Daca in alte domenii este foarte activa, in drepturile omului este absenta. Am facut o comparatie si am cerut ca Federatia Rusa sa aiba un comportament la fel de activ precum are si in alte domenii.

V.M.: Ce spune decizia CEDO?

Ion Manole: In primul rand spune ca Federatia Rusa detine controlul asupra acestei regiuni pentru ca poate influenta evenimentele din aceasta regiune si este actor, nu mediator. Decizia reconfirma ca Federatia Rusa nu poate fi mediator, nu poate fi pacificator, ci ea este parte a aceluia conflict nerezolvat si joaca in continuare un rol destul de mare in consolidarea aceluia regim pe teritoriul Republicii Moldova.

V.M.: Pentru ce a fost condamnata Rusia la CEDO?

Ion Manole: Pentru ca detine controlul de facto asupra evenimentelor din acel teritoriu.

V.M.: Cum au fost despagubiti parintii?

Ion Manole: Victimele au obtinut cate 6000 de Euro. Dar aceasta despagubire nu este una pur materiala. Are o importanta mult mai mare din punct de vedere a respectarii drepturilor omului in acest teritoriu. Fiecare om care se considera victima a acestui regim din stanga Nistrului trebuie sa inteleaga ca are un instrument pentru a-si apara drepturile. Si asta ma bucura foarte mult pentru ca in ultimii ani am vazut prea multa disperare si descurajare in randul acelor oameni: nu mai credeau, nu mai sperau in nimeni.

V.M.: Care sunt sansele practice ca petitionarii sa fie intr-adevar despagubiti cu cei 6000 Euro?

Ion Manole: Am vazut miercuri declaratia lui Lavrov care a zis ca vor ignora decizia, dar o vor executa. Ceea ce inseamna ca de platit vor plati, dar vizibil nu vor face nimic pentru ca drepturile altor persoane sa nu mai fie incalcate.

V.M.: Credeti ca decizia CEDO va schimba situatia din prezent?

Ion Manole: Eu nu cred, eu sper. Sunt sigur ca acum autoritatile au motive in plus sa ia masuri mai vizibile si mai concentrate pentru a asigura conditiile de care au nevoie copiii si profesorii. Noi am cerut pe site-ul Promolex pasi concreti din partea autoritatilor si a administratiei separatiste in vederea executarii deciziei Curtii Europene prin care sa fie respectate drepturile acestor oameni.

V.M.: S-a schimbat ceva din punctul asta de vedere de cand s-a schimbat conducerea in Transnistria?

Ion Manole: Nu s-a schimbat nimic. Noi am sperat foarte mult ca odata cu venirea lui Sevciuk situatia se va imbunatati, dar nu eram prea optimisti. S-a demonstrat pana acum ca am avut dreptate.

V.M.: Dumneavoastra ati fost supusi unor presiuni si intimidari ca sa renuntati la a reprezenta la CEDO acest caz?

Ion Manole: Da, au fost presiuni.

V.M.: Din partea cui?

Ion Manole: Prefer sa nu raspund la aceasta intrebare.

V.M.: De ce oamenii de acolo, mai ales ca au tot felul de probleme, nu au renuntat la alfabetul latin?

Ion Manole: Pentru ca este dreptul lor. Acest drept e important pentru ca, daca tot nu au plecat de acolo, isi doresc ca cel putin copiii lor sa aiba un viitor. Viitor in regiune nu poti avea fara a invata intr-o scoala unde se preda in limba rusa. Multi parinti au convingerile lor si ei isi doresc ca copiii lor sa vina la studii la Chisinau, in Romania sau in occident. Ei inteleg foarte bine ca in institutiile subordonate Chisinaului calitatea educatiei este net

superioara celor din scolile subordonate Tiraspolului. Din aceste motive ei nu au acceptat ca copiii lor sa fie supusi unor metode de manipulare.

V.M.: Dragostea de limba romana are vreo legatura sau e vorba doar de o alegere pragmatica de bun-simt?

Ion Manole: E greu sa generalizam. In unele cazuri cu siguranta are o legatura, in alte cazuri nu are.

V.M.: Dumneavoastra ce ati castigat din acest proces la CEDO? Ati primit un onorariu?

Ion Manole: Nu.

V.M.: Ati lucrat gratuit?

Ion Manole: Da. Si continuam sa oferim suport juridic si consultatii tuturor celor care ni se adreseaza indiferent de ce limba vorbesc, de cetatenie.

V.M.: De ce?

Ion Manole: Pentru ca asta este rostul nostru: sa oferim calitate prin serviciile noastre. La Promolex noi incercam sa lucram strategic. Reprezentam un dosar a carui castigare ar putea schimba situatia a sute sau mii de oameni. Dosarul scolilor este unul strategic pentru ca printr-o decizie a CEDO vom schimba situatia scolilor din regiunea transnistreana.

V.M.: De ce ca avocat nu aparati un mare afacerist din Chisinau care v-ar putea plati un onorariu gras?

Ion Manole: Noi facem parte din acea categorie care nu se gandeste la profit. Eu sunt fericit ca am reusit sa contribuim la respectarea drepturilor unui numar mare de oameni. Trebuie cineva sa-i apere si pe acei oameni care au nevoie, dar nu au bani. Daca nu noi, atunci cine?

Interviu realizat de: Vlad Mixich

Sursa: HotNews.ro

Rusia, condamnată la CEDO pentru încălcarea dreptului la educație

Federația Rusă a fost condamnată la CEDO pentru încălcarea dreptului la educație în dosarul școlilor cu predare în limba română din regiunea transnistreană, iar R.Moldova nu se face vinovată de violarea dreptului la educație în aceste cauze. În consecință Moscova a fost obligată să achite reclamanților 1 milion și 70 de mii de euro.

În acest sens, în 2004, la CEDO, un grup de părinți, elevi și profesori au depus dosarele prin care au denunțat presiunile la care au fost supuși din partea regimului din stânga Nistrului, pentru a renunța la utilizarea alfabetului latin.

Acest lucru s-a întâmplat după ce în vara anului 2004, Sovietul Suprem de la Tiraspol a hotărât să închidă cele opt școli cu predare în limba română din teritoriu și să le treacă în subordinea autorităților transnistrene. Atunci, forțele de ordine ale regimului din stânga Nistrului au deconectat instituțiile de învățământ de la electricitate, apă și alte servicii. Mai mult, părinții au fost amenințați că ar putea rămâne fără locuri de muncă dacă nu-și trimit copiii la școli cu predare în limba rusă. După câteva luni de negocieri, administrația de la Tiraspol a cedat sub presiunea organizațiilor internaționale, precum OSCE și Consiliul European, iar școlile au fost redeschise.

Autoritățile Republicii Moldova, statul implicat în medierea conflictului transnistrean – Ucraina, statele și structurile observatoare SUA, UE și OSCE, și în mod special Federația Rusă

sunt solicitate să facă tot posibilul pentru executarea deciziei Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO) prin care Rusia a fost condamnată pentru încălcarea dreptului la educație a copiilor din trei licee din Bender, Râbnița și Grigoriopol. Solicitarea a fost expusă într-o rezoluție semnată de către Asociația Promo-LEX și directorii celor trei instituții de învățământ.

Directorul executiv al Asociației Promo-LEX, avocatul Ion Manole, declară că nu a fost deloc ușor să se lucreze pe acest caz, deoarece se vedea durerea și dezamăgirea oamenilor. Toate cele 8 școli cu predare în limba română cu grafie latină au avut de suferit, iar cazurile înregistrate la CEDO au moderat un pic administrația din regiune.

Iar cei care au fost declarați de CEDO drept victime ale acțiunilor forțelor separatiste, consideră că despăgubirea este nesemnificativă, în comparație cu suferințele prin care au trecut.

Analiștii sunt de părerea că Rusia va plăti despăgubirile de un milion și 70 de mii de euro, dar nu își va schimba comportamentul în privința raioanelor de est ale Moldovei, din contra, va deveni și mai agresivă.

Asociația Promo-LEX reprezintă încă 57 dosare la CEDO împotriva Rusiei și Republicii Moldova privind încălcarea a diverse drepturi (stipulate în cartă ONU) ale locuitorilor de peste Nistru.

Sursa: www.powerpolitics.ro

CEDO obligă Rusia să plătească peste un milion de euro elevilor din stânga Nistrului

Marea Cameră a Curții Europene a Drepturilor Omului a condamnat astăzi Federația Rusă pentru violarea dreptului la educație a elevilor din școlile românești din regiunea transnistreană.

CEDO și-a pronunțat sentința în trei dosare: Catan, Caldare, Cercavschi și alți împotriva Republicii Moldova și Rusiei. Curtea a recunoscut violarea dreptului la educație de către Federația Rusă. În același timp, a stabilit că Republica Moldova nu se face vinovată de încălcarea acestui drept. Prin urmare, Rusia a fost obligată să plătească prejudicii morale în valoare de un 1,02 milioane euro și 50 mii euro cu titlu de costuri de reprezentare. În afară de bani, sentința prevede și alte acțiuni concrete pe care guvernul rus va fi obligate să le întreprindă pentru a asigura dreptul la educație a copiilor din regiunea transnistreană.

Despăgubirile urmează să fie plătite în următoarele șase luni celor 170 de reclamanți, părinți, profesori și elevi din localitățile Râbnița, Tighina (Bender) și Grigoriopol aflate în regiunea separatistă transnistreană a Republicii Moldova. Rusia a fost dată în judecată la CEDO după ce, în vara lui 2004, autoritățile separatiste din regiunea transnistreană susținute politic și financiar de Moscova au asediat școlile moldovenești, aflate sub jurisdicția Chișinăului. Așa-zisele forțe de ordine separatiste au vandalizat atunci sediile liceelor și le-au confiscat arhiva. Părinții ai căror copii învățau în aceste școli au fost arestați, persecutați și amenințați că-și vor pierde locul de muncă. Mai bine de un an,

elevii nu au putut să-și continue studiile în limba română cu grafie latină.

Pregătirile și audierile în această cauză au durat opt ani. Primele două dosare au fost înregistrate în toamna anului 2004, iar al treilea dosar a fost expediat în primăvara anului 2006. Interesele reclamantilor au fost reprezentate de Asociația Promo-LEX.

Sursa: www.timpul.md